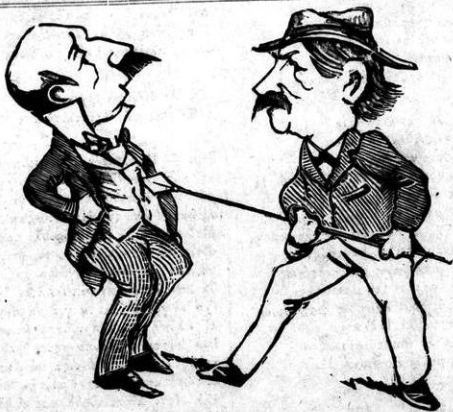

**Ἐκ τοῦ κατὰ Καρίσκον νοποῦ Εὐαγγελίου
πρόσχωμεν τὸ ἀνάγνωσμα, τὸ πλήρες μεγαλείου.**

Ἐκείνῳ τότε τῷ καιρῷ Τρικοῦπης ὁ Πιλάτος
ἰσάροσε τὸν ἔθνικόν τὸ κόμμα κατὰ κράτος,
καὶ τὰς συμβάσεις εἶδειν ὡς ὄντως ἀληθεῖς,
τὸν Ράλλον δὲ συνίκαθε μετ' ἄλλων Βουλευτῶν,
καὶ μίαν ψευδοσυμβασιν καλῶν περιθεῖς
κί' ἐμπλήσας θεῶν καὶ γολθῆς ἰπότιζεν αὐτόν.

Καὶ διὰ λόγου γέμοντος ρητορικῆς εὐκλείας
τὸν Ράλλον ἐπραγγίλωσε κί' ἰσταύρωσε κί' ἰσχύλωσε,
τὰ δ' ἔντερά του ἔγυσεν ἐκ μίσεως του κοιλίας,
ὁ μαθερμηνευόμενον ἰστί τὸν ἔξεκοίλωσε.
Κί' ἔθρυμμάτισθ' ἡ μιγάρ τῶν ἔθνικων ἀγέλη
καὶ τούτους μαιζομάνδουλον ποιήσας καὶ κουρέλι
ἐκάθηρε τὴν ριν' αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ Γραφεῖα του
κί' ἔψαλιν ἀληλοῦκα ἡ πλειονοψήφια του.

**Ἐκ τοῦ κατὰ τοὺς Ραλλικούς μεγάλου τροπαρίου
πρόσχωμεν τὸ ἀνάγνωσμα, τὸ πλήρες μαρτυρίου.**

Ἐπί τοῦ ξύλου σήμερον κρεμάται παρακμάσας
ὁ τὸ Κουβίρνο σύζυλον ἐν ὕδασι κρεμάσας.

Στέφανον περιτίθηται βαρὺν ἐξ ἀκανθῶν
ὁ στεφανώσας τοὺς Ρωμηούς ἐν κολοκυνθῶν.

Συμβάσεις περιβάλλεται ψευδαῖς μὴ παραδίδεται
ὁ περιβάλλον δανειστάς ἐν μελαναῖς νερίλαις.

Ράπισμα κατιδέξαστο καὶ χάλαιζαν κολάων
ὁ κολαφίζων δυστυχίαις κατόχους χρωιογράφων.

Ἦλεις ὁ ἄλλος τῶν θεσμῶν Νυμφίος προσηλώθη,
λόγγη καιοῦση κί' αἰχμηρῆ ὁ Λόρφος ἐνεκρώθη.

Τὰ πάθη προσκινούμεν σου καὶ τὴν φηλαταριαν σου,
δεῖξον ἡμῖν, Πρωθυπουργέ, καὶ τὴν μουφλούαρτιαν σου.

**Ἐπιπέσειον βαρὺ
τοῦ κυρίου Θεοδώρη.**

Τὸ γένος ἐξηγοράσας ἐκ τῆς δεινῆς κατάρτας
τὸν ὄρτον τοῦ Συντάγματος ἐπί τῶν ὤμων ἀράς,
ὄτε δ' ἰκαύθη; τῆς Ἀρχῆς, μὴ πάσαν σου θυσίαν
ἰφύλαξας καὶ τοὺς θεσμούς καὶ τὴν ἀθανασίαν,
πρὸς τὴν Καρκαλοῦ τραπέζης
καὶ τὴν χιρ' ἀποκοπίαι,
μείγα δι κάρρος καταστάς καὶ τρῶμος τοῖς διώξασιν...
Σωτήρ τοῦ γένους δόξα σοι.

**Ἐκαὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Δημήτρης Παπκαδόπουλος, αὐτὸς τοῦ διεθνοῦ
τὸν τῶν Ὑδρῶν Συνδεδσμον ἐν τάξει κί' ἐν εἰρήνῃ,
Ἡμεροδείκτας ἐβγαλε πρωτοφανείς καθ' ὅλα
μὴ συμβόλα διάφορα, σημαίας, πυροβόλα,
καὶ μὴ πρωτοπαλλήλικα καὶ μ' ἠρώας νησιώτας,
ἦγον Ὑδρῶν, Ψαρινοῦς, καὶ μερικεῖς Σπασιτώτας.
Κί' ἄς τρέξῃ πρὸς τοῦ Μαιράρη ὁ καθὲ πατριώτης
γιά μ' ἀγοράση καὶ νὰ ὄη τί κἀν' ἡ γενναϊότης.

Τὸ Λοῦθρον, ὅπου χαιρεταὶ κανένας νὰ τὸ βλέπῃ
κί' ὁ Κανιλλόπουλος σφοδρῶ καθ' ὅλα τὸ διέπει,
εἰς τοῦ Αἰόλου τὴν ὁδὸν καταλαμποκοπέ
μὴ σκεῖνη τιμαλφίστατα, μὴ βέζα καὶ λοιπέ.
Ἐκεῖ χρυσὸς καὶ κρυστάλλος, ἐκεῖ καὶ πορσελάνα...
αὐτὸς ὁ Κανιλλόπουλος γιὰ τίποτεμα εἶναι μάννα.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθου» τῆς καλῆς, ὁδοῦ τοῦ Προεδρείου νοικοκυρῶς πολεῖς.